

Tovább fejlesztik Harkányfürdőt

Harkányfürdő erősen kényszerű, iszapos, ásványi anyagokkal telített, radioaktív gyógyhatású termál vizével a reumás, csúszos, ízületi, idegzsábás, gyomor- és bélhurutos betegségekben szenvedők országos és Európa híré Mekkája. Már 140 év óta ismert gyógyhely, amely 1949 óta állami tulajdon, s azóta rohamosan fejlődik. Az új reumakórházal már 220 gyógyulásra váró dolgozót tudnak egyszerre gondos, hozzáértő orvosi kezelésben részesíteni. Igen keresettek, népszerűek Harkány strandjai is:

a fürdőt tavaly 700 ezren látogatták, az idén még ennél is több vendégre számítanak, hiszen a teljesítési munkák befejeztével a fürdő egész évben üzemel. Harkányfürdőt — tekintettel az egyre növekvő hazai és külföldi érdeklődésre — tovább fejleszti államunk. Az elkövetkező években új 400 személyes szálloda, még két nagy melegvízes medence, ezer vendég fogadására alkalmas autókamp, önkiszolgáló étterem építéséhez, nagyszabású parkosításhoz kezdenek.

V. SZ.

Távirat és diszkréció

Egy közeli és nőtlen barátomnak Szegedre a következő szöveget és bizalmas jellegű táviratot adtam fel a nagyállomáson levő postahivatalban: „Feleséged megszökött 10 ezer forinttal. Kártérítést kérek.”

— Megvárom, míg beolvassa a táviratot a központba — mondtam a tisztviselőnek.

— Lehet — válaszolta —, de nem tetszik hallani a szöveget úgysem, mert bent olvasom a másik helyiségben. Ezzel zavarba is ejtett, mert én mást vártam. Azt, hogy ott előttem és mindenki füle hallatára bonyolítja le a táviratküldést, aközben

pirulok, ha tudok, a fiktív szövegű sorokon.

De miért kísérleteztem és pont itt? Mert a III. kerületi tanács legutóbbi ülésén szövegében szövé tette, hogy ebben a postahivatalban megsértik a távirati titkot; mindenki végighallgatja a legbizalmasabb táviratokat is.

A tapasztalat alapján ebből a postahivatalból továbbra is bizalommal küldhetek bizalmas jellegű táviratot.

A próba-távirat viszont mégiscsak szót érdemel. Reggel 8 órakor adtam fel, és déli fél 12 előtt pár perccel kapta meg a címzett. Nem késett mégis sokat?...

L. F.

Mintha édesapjához menne

Jól emlékszem még arra a szegedi I. kerületi tanácsülésre, ahol — mintegy másfél évvel ezelőtt — a gyámügyi bizottság jelentése alapján a veszélyeztetett környezetben élő fiatalok helyzetét tárgyalták. A gyámügyi bizottság akkor segítséget kért és kapott is. Sarnyai Vencel tanácsstag elsőként ajánlotta fel, szívesen patronálna fiatalokat, sőt ha kell üzemiükben, a XI-es Autójavító Vállalatnál munkát is biztosít számukra. A jó példát többen is követték, és nem is eredménytelenül. A legutóbbi tanácsülésen például Sarnyai Vencel jelentette be: védenecsi becsületesen dolgoznak, a javulás útjára léptek.

Ahol csak a közösség segíthetett

Sz. Miklós még most sincs 10 éves. Több mint egy évvel ezelőtt azonban kimondottan vékony, gyenge gyermek volt. Édesapja autószerelő kisiparos, édesanyja pedig betegsége miatt otthon a háztartásban tevékenykedett, de még azt is nehezen bírta. A jól kereső kisiparos ráunt az öröklött beteges aszsonyira, s egy fiatalabb „hölgyet” keresett magának.

Ottthon persze — ezeketán érthetően — egymást követték a civódások, s mindez a gyermek szeme láttára. Sőt az apa igyekezett a gyereket beteg édesanyja ellen uszítani, s a találkára is magával vitte. Egészen addig, amíg a gyermek a rossz példák láttán rossz társaságba keveredett, és kisebb lopásokat, csínytevéseket követett el. Így került ügye az I. kerületi gyámügyi bizottsághoz. S ilyen körülmények között vállalta a gyermek patronálását Sarnyai Vencel. Beszél a szülőkkel, de hiába, az apa nem törődött a gyerekkel, az anya pedig betegsége miatt fizikailag tehetetlen volt. Egyik próbálkozás a másikat követte, a tanács-tag bevitté magával az autójavító műhelybe, elbeszélgetett vele, elvitte autózni, de

a gyermek csínytevései egyre aggasztóbbak lettek, végül is úgy látta a patronáns, s a gyámügyi bizottság, hogy ebben az esetben már csak a kollektív nevelés, a gyermekotthon segíthet. Így került Sz. Miklós az újszegedi állami gyermekotthonba, ahol a kezdeti nehézségek után magára talált. Szorgalmasan tanul, nem vét az otthon rendje ellen. Nevelői úgy vélekednek, a legjobb úton van a kis Miklós az egyenes, becsületes élethez.

A rendőrségi ügy után

F. György 16 éves, dolgozó fiatalember, az Autójavító Vállalatnál másodéves ipari tanulója. Szülei rendes családi életet élnek. Hogyan került mégis ügye a gyámügyi bizottság elé?

A fiatal fiú egyszer pajtásaival összefogva sétára indult, útközben észrevették, hogy a Tisza Szálló étterem konyhájának ablaka nyitva van, s bent kikészítve a sok finom étel. A végén már nem is tudták kitől indult el az ötlet, de bemásztak és vidáman lakmároztak. Természetesen ebből az akcióból rendőrségi ügy lett.

A szülők elkeseredtek, s annyira túlszába estek, hogy a lakásból sem akarták kiengetni a gyermeket, ütötték verték. Ekkor és ezért kellett közbelépni a tanács-tag-

Mi történt azóta?

A Dél-Magyarországhoz küldött panaszlevelek és az illetékesek ígéretei nyomában

A Dél-Magyarország „Gyorsposta” rovata időre közli az illetékesek válaszát az olvasók szerkesztőségünkhez küldött közérdekű panaszaira, észrevételeire. Munkatársaink a különféle ügyekben tett ígéreteket nyomában indultak el. Azt vizsgálták: mi történt a lap hasábjain nyilvánosságra hozott panaszok és az elhangzott ígérek után.

Végre rendbe hozzák a Lechner teret

A Lechner tér évek óta rendezetlen, csúnya. Ezt tette szóvá Molnár Józsefné is. Az ügyben Korek Józsefné dr., az I. kerületi tanács vb elnökhelyettese lapunk december 22-i számában nyilatkozott. Ennek lényege az volt, hogy a kerületi tanács — miután jól ismeri a Lechner tér helyzetét — 1966-ban rendbehozta azt. A munkálatokra korábban pénzhiánya miatt nem kerülhetett sor.

Mi a helyzet most? Az I. kerületi tanács a Lechner tér szép játszó- és pihenőtér alakítására már megkötötte a kivitelezési szerződést a városgazdálkodási vállalattal. A teret tehát az idén rendbehozzák. Most — mint dr. Bódó István, a ke-

rületi tanács vb titkára közölte — a tanács illetékesei tárgyalnak a városgazdálkodási vállalattal, hogy még a nyáron tegyék széppé az elhanyagolt teret.

Jobb péksüteményeket!

Bálint János ságváritelepi olvasónk lapunk múlt évi november 26-i számában a ságváritelepi földművesszövetkezeti boltban árusított kenyér minőségére panaszkodott. A kenyér sötét és kidolgozatlan volt.

Kültös Sándor, a sütőipari vállalat igazgatója elmondta, hogy a ságváritelepi panasz tanulságait termelési tanácskozáson vonták le. Feülvizsgálták a technológiai folyamatokat. Azóta a kereskedelem általában jól nyilatkozik a Szegeden forgalomba hozott kenyér minőségéről. Ezt megerősítette Farsang Lászlóné, a szegedi városi tanács kereskedelmi osztályának vezetője, valamint több boltban tett látogatásunk is. A péksütemények minőségének további javítása azonban indokolt. Némi-lyik péksütemény ugyanis deformált, néha kisebb is az előírt súlynál. A minőségi problémák főként abból adódnak, hogy a péksütemény készítéséhez az esti órákban kezdenek, s a korábbi sütések reggelig várnak szállításra.

Szállítás háztól házig

Nagy István, illetve Fenyő Mátyás olvasónk levele alapján azt kifogásoltuk, hogy a háztól házig szállítási iroda Szeged állomásra történt kihelyezésével rengeteg bosszúságot és sok felesleges járkálást okoztak a megrendelőknél. Az állomás gyorspénztáron kívül ugyanis egyes esetekben még a Tisza pályaudvaron levő raktár irodájába is el kell mennie a szállítónak.

Dr. Susla János MÁV osztályvezető-helyettes akkor elismerte a panasz jogosságát és gyors intézkedést ígért az ésszerűbb megoldásra.

Mostani érdeklődésünk alkalmával már arról tájékoztatott, hogy megszüntették a szállítatók felesleges járkálását: a megrendelőlapokat közvetlenül a gyorspénztár juttatja el a Tisza pályaudvarra.

Az árak kifüggesztése

Sz. J.-né szegedi olvasónk panaszlevelében azt tette szóvá lapunk múlt évi december 16-i számában, hogy a szegedi élelmiszerboltokban és cukrászdákban nincs rendben az árak visszaváltása, s egyes cukrászdákban a sütemények árát nem tüntetik fel. Erre az észrevételre akkor válaszolt az Állami Kereskedelmi Felügyelőség Csongrád megyei kirendeltségének vezetője, Fodor Pál. Hangsúlyozta, intézkedni fognak, hogy az árak visszaváltási árát minden boltban a pénztár mellett függeszték ki, ugyanakkor felhívják a boltok, presszók vezetőinek figyelmét: a cukrászsütemények

árát jól látható helyen tüntessék fel.

Mint ahogy a városi tanács kereskedelmi osztályán megtudtuk, az Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat nem adott ki olyan utasítást az élelmiszerboltoknak, hogy listán függeszték ki a visszaváltásra kerülő különféle árak. Állítólag a lista olyan sokféle árakat tartalmaz, amely szinte végeláthatatlan lenne. Az árakat viszont a címkéken feltüntetett áron váltják vissza továbbra is, bár ez egy-egy boltban nehézkessé.

Ehhez azonban tegyük még hozzá: az ÁKF által is hangsúlyozott követelmény viszont továbbra is fennáll. A gyártó üzemeiben a címkéken következetesen tüntessék fel az árakat, hogy tudja magát mihez tartani eladó és vásárló egyaránt. Tapasztalatunk szerint viszont a cukrászsütemények árát már véletlenül sem felejtik el kifüggeszteni.

Jó a kút

A Cserzy Mihály utcai lakosok panasza alapján december 22-én megírtuk, hogy a Cserzy Mihály és a Teréz utca sarkán levő kút rossz, állandóan javítani kell.

Tombácz Ferenc, a Szegedi Viz- és Csatornamű Vállalat igazgatója azonnal válaszolt: „Gondoskodom arról, hogy a kutat szakemberek megvizsgálják, a hibát kijavítsák s ezután mindig megfelelően üzemelhessen”.

A vállalat az ígéretnek eleget tett, a kút jól működik.

A szerkesztőség munkatársainak ellenőrző körútja — bár természetesen az észrevételeknek és ígéreteknek csupán egy töredékét ölelhette fel — arról tanúskodik: az illetékesek általában intézkednek és adott szavukat komolyan veszik.

Képernyő

A Liverpool—Honvéd futballmérkőzés közvetítésének beiktatása kissé „megkeverte” a keddi esti műsort: „A negyedik Arany Nimfa” című műsorszámot, a montecarlo-i nemzetközi tv-fesztivál magyar nyerteseivel való beszélgetést előbbre kellett hozni, más műsorszámok rovására. Jó volt, hogy nem maradt el, mert több érdekes dolgot megtudtunk a beszélgetés kapcsán. Egyebek között kiderült, hogy azért nem volt megfelelő visszhangja a sajtóban, rádióban e szép magyar kulturális sikersorozatnak, mivel a magyar sajtó elfelejtette megfelelően képviselgetni magát e nemzetközi fesztiválon, ahol nem kevesebb, mint 25 ország 65 filmje szerepelt... Tehát Báti Lajos, az Iván Iljics halála c. tv-filmbeli alakításáért kitüntetett, Kossuth-díjas, kiváló művésznem olyan aprócska „mezőnyben” képviselte hazánk művészténeke színeit, amilyen nyúl-farknyi hír jelent meg a sikeréről, hanem bizony maga mögé kényszerítette Európa legrangosabb jellemzőszíneinek javát...

Amint az adásból kiderült, ráadásul igen csekély idő: mindössze kilenc és fél forgatási nap állott az alkotók rendelkezésére. A rendező Mihályfi Imrét ezért is elismerés és dicséret illeti.

Dömölki János rendező A tenger csendje, Katkics Ilona pedig A kis bicebóca című kisfilmek alkotásának körülményeiről számolt be. Különösen kedves számunkra, a szegediek számára a Móra-mű sikere. Katkics Ilona elmondotta, hogy a gyermekszerepeket a Főti gyermekotthonokból szokta összeválogatni, mivel itt leli a legadóbb, s legfigyelmesebb munkatársait...

A „Próza a pódiumon” sorozatban ezúttal Tatarka: Én édes fiam című monológja hangzott el — Csernus Mariann megdöbbentően drámai, ragyogó tolmácsolásában.

D. E.

SZEGEDI KÖNYVEKRŐL

Németalföld aranykora

Miben adott újat a XVI—XVII. századi Németalföld Európának? Erre a kérdésre ad választ Wittman Tibornak a József Attila Tudományegyetem középkori egyetemes történeti tanszéke professzorának, a történettudományok doktorának az elmúlt év végén megjelent munkája, a Németalföld aranykora.

A marxista történetírásra komoly feladat hárul, hogy kijelölje Németalföld sajátos helyét az északi és mediterrán kultúrák között, s megfelelő marxista beállításban mutassa meg az első polgári forradalom előzményeit, lefolyását, következményeit és hatását Európára, s népeire. A nacionalista módon belgizáló és hollandizáló irányzatok ideológiai küzdelmén túl katolikus, protestáns, liberális és ki tudja még milyen beállítással elképzelések kuszaságában nehéz kibogozni a hiteles történeti szálakat. A megoldás legbiztosabb módja a konkrét eseményekre való támaszkodás lehet. Ezt tette Wittman Tibor, aki marxista igényességgel rajzolta meg Németalföld sajátos helyzetét a XVI—XVII. századi Atlantikum-ban. Munkája népszerűbb, ismeretterjesztőjelleggel megírt tanulmány, mely nagy hiánycsúszat pótol: sem a marxista, sem a polgári történetírásban nincs ilyen szintetikus, összefoglaló munka a németalföldi forradalomról.

Wittman elfogadja a nyugati történetírók egyik legkiemelkedőbb alakjának, a pozitívista Henri Pirenne-nek kifejezését, aki Európa „kísérleti telepének” nevezte a németalföldi tartományokat, ahol a történelem való-sággal kikísérletezte a tár-

sadalmi fejlődés egyes elemeit. Jelentős súlyt kap a monográfiában ennek a kísérleti telepnek a társadalma az 1566-ban meginduló képzőművészeti mozgalom előtt. Nagyon fontos ugyanis a történeti fejlődés érzékeltetése addig a pontig, míg a tömegek az aktív cselekvés útjára léptek. A spanyol megtorlás, Alba terroruralma és az 1572-es felkeléstől a „belga nemzet” kettészakadásán, Dél esteleken keresztül az Északra győztes forradalom hivatalos dokumentumáig, az 1609-es bergeni zoomi fegyverszüneti egyezményig terjed a második rész. A holland gazdasági fellendülés, valamint a tengeren megszerzett hegemónia, a XVIII. századi tökéletes mintanemzet létrejötte és az aranykor alkonyakotja Wittman Tibor munkájának harmadik egységét 1688-ig, az angol—holland perszonálunió létrejöttéig. A monográfia negyedik részében a társadalmi, filozófiai, művészeti és irodalmi életre való kitekintés teszi teljessé Németalföld történeti tablóját.

Nehéz lenne ilyen rövid ismertetésben részletesen elemezni, mi újat adott Wittman Tibor monográfiája a XVI—XVII. századi Németalföld történetének ismeretében. Talán a legfontosabb, hogy sikerült érzékeltetnie, miként nőtt ki egy közös németalföldi közép-kor két egészen sajátos nemzeti civilizáció: a belga és holland állam.

Az illusztrációkkal díszített, címlapján Antwerpen egyik utcásképét ábrázoló könyvet Kardos Tibor és Makkai László lektorálásával a Gondolat Kiadó adja az olvasó kezébe.

Nikolényi István

Lemaradt az alvás és a kártya

reben a kézimunkák — csak egy töredék, a közvéleménykutatásban részvevők 1,8 százaléka foglalt állmada. Az üres órákat a választadók kezeiken egyharmada kulturális jellegű elfoglaltsággal — olvasással, rádiózással, tv-nézéssel, kiállításokkal, múzeumok látogatásával, színházzal, mozival — tölti ki.

Csak egy töredék, a közvéleménykutatásban részvevők 1,8 százaléka foglalt állmada. Az üres órákat a választadók kezeiken egyharmada kulturális jellegű elfoglaltsággal — olvasással, rádiózással, tv-nézéssel, kiállításokkal, múzeumok látogatásával, színházzal, mozival — tölti ki.